

Hej mor (Sisse)

Jeg har det det godt i Elev tæt ved Århus. Det var en lidt hård start, de første uger. De havde ikke noget køkken, og stuen var et stort rod, da de stadig var i gang med at bygge om. Der kom også mange håndværkere, når de larmede for meget med deres boremaskiner begyndte jeg at gø. Det var lidt stressende. Det er nu meget sjældent jeg gør, det er min familie glade for.

De var nu søde alle sammen, og de ville også gerne ae mig. Alle synes, jeg var en sød og dejlig hund, og de spurgte altid efter hvilken rase jeg var. Jeg har efterhånden fundet ud at jeg er en meget fin hund. Det lyder nu meget godt, hver gang de siger jeg er en 'Islandsk fårehund'

Køkkenet og brygges blev færdig kort tid før jul, og det er der jeg er om dagen, når familien er på arbejde og børnene er i skole. Jeg er cirka alene 4 til hver 5 timer hver dag. Der sover jeg det meste af tiden, men når jeg keder mig gnaver jeg lidt i dørkarmene, men det er også det eneste jeg har ødelagt. Man skal jo ha' det lidt sjovt. Børnene har ellers så mange spændende sager, som jeg godt kunne tænke mig at lege med, men det får jeg ikke lov til.

Jeg er nu ved at være en stor hund på knapt 9 kilo. Jeg har sendt nogle billeder med af mig selv, min familie og nogle af mine lege kammerater. Jeg er blevet rigtig gode venner med naboens hund 'Mokka', som er en stor brun labrador. Vi leger lidt vildt, det er fedt, og han får lov til at bestemme, men når jeg bliver lidt større skal jeg nok vise ham, hvem som er herre i huset.

Jeg også fået en god veninde Kea, som også er en 'Islandsk fårehund', og det er en dame i hendes bedste alder - halvanden år gammel. Vi leger også godt, men knapt, så vildt som med Mokka.

Lige fra starten har jeg sovet igennem hele natten, og jeg har en god selskabsblære. Har kun haft få uheld. Det har været de gange. hvor man har været for optaget af leg, eller at min familie ikke har haft tid til at gå ud med mig. Min familie er ellers god til at luften mig. Men det der med at gø ved døren når jeg skal tisse, det synes jeg er for barnligt, så hellere tisse på gulvet :-)

I tirsdags havde jeg et mindre uheld i haven, hvor jeg hev i en bold, som jeg slap, og dette medførte at jeg faldt ned på mit højre bagben, hvor jeg vred knæet. Det gjorde så ondt, at jeg ikke kunne rejse med igen. Vi tog til dyrlægen, hvor jeg blev undersøgt, og de tog et røntgen billede af mig. Heldigvis var det kun en forstuvning, men jeg skal holde mig i ro, og jeg har fået noget smertestillende. Det går allerede meget bedre. Det er lidt stift og ømt om morgenen, men når det først er varmt, kan jeg fint løbe og støtte på det.

Vi går også til hvalpetræning. Det er rigtig sjovt, der får jeg rigtig mange godbidder, og så skal jeg lære at komme, at gå pænt og sidde. Det er nu ikke så svært. Sidste gang var jeg dog ved at blive spist af en stor schæfer. Der skete heldigvis ingenting, min herre slap, og tog ved schæferen, og så fik jeg en masse godbidder bagefter, for at jeg skulle glemme episoden.

Min familie er begyndt at snakke om at kunne være sjovt at gå til agility, når jeg bliver en stor dreng. De er alle sammen rigtig søde. Børnene er også flinke til at gå ture med mig, så det er kun sjældent at jeg savner dig og mine hunde søskende.

Du må have det rigtig godt.

Mange knus
Hafsteinn